

Tento informační přehled byl vypracován ve spolupráci s Radou notářů Evropské unie (CNUE).

1 Jakým způsobem se vyhotovuje pořízení pro případ smrti (závěť, společná závěť, dědická smlouva)?

Kromě omezeného počtu zvláštních případů (články 4:97-107 občanského zákoníku (*Burgerlijk Wetboek*)) lze závěť pořídit pouze formou notářského zápisu nebo listinou sepsanou vlastní rukou, která je předána do notářské úschovy (článek 4:94 BW). Závěť pořízená dvěma nebo více zůstaviteli je nepřipustná (článek 4:93 BW). Dohoda o budoucím dědictví je rovněž nepřipustná. Podle čl. 4:4 odst. 2 BW jsou dohody, jejichž cílem je zcela nebo zčásti nakládat s pozůstalostí, jež na dědice dosud nepřešla, neplatné.

2 Mělo by být pořízení registrováno? Pokud ano, jakým způsobem?

Notář, který závěť sepsal, musí tuto informaci zaregistrovat první následující pracovní den do centrální evidence závětí (CTR).

Viz rovněž: <http://www.centraaltestamentenregister.nl>. Informace o úschově, registraci a vyhledávání závětí jsou k dispozici rovněž na webových stránkách asociace evropské sítě rejstříků závětí (ENRWA) v části „Information sheet“: <http://www.arert.eu>

3 Existují nějaká omezení svobodného nakládání s majetkem v případě smrti (např. povinný dědický podíl)?

Právo na povinný dědický podíl mají pouze potomci zůstavitele (jeho děti nebo v případě, že děti zemřely dříve než zůstavitel, jejich děti). Na povinný díl nemá nárok ani manžel, ani předci. Povinný dědický podíl činí polovinu pozůstalosti, viz článek 4:64 BW. Pokud potomek uplatňuje právo na svůj povinný podíl, nebude nadále považován za dědice, ale za věřitele.

4 Pokud pořízení pro případ smrti neexistuje, kdo dědí a kolik?

Pokud neexistuje závěť, existují různé scénáře, pro které platí následující zásady:

Pokud zůstavitel neměl manžela a byl bezdětný, dědí v zásadě jeho rodiče a sourozenci rovným dílem, přičemž každý z rodičů dědí vždy alespoň jednu čtvrtinu.

Pokud zůstavitel neměl manžela, ale měl děti, rozdělí se pozůstalost rovným dílem mezi tyto děti.

Pokud zůstavitel zanechává manžela a byl bezdětný, dědí celou pozůstalost manžel.

Pokud zůstavitel zanechává manžela a děti, dědí děti i manžel rovným dílem, ale manžel nabývá majetek v pozůstalosti ze zákona. Pozůstalost se likviduje jménem manželského partnera. Každé z dětí bude mít v postavení dědice právní nárok na peněžitou pohledávku vůči pozůstalému manželovi. Tato peněžitá pohledávka odpovídá podílu dítěte na pozůstalosti. Tato pohledávka se stane vymahatelnou, pokud pozůstalý manžel vyhlásí bankrot nebo podstupuje restrukturalizaci dluhu (viz také zákon o restrukturalizaci dluhů fyzických osob – *Wet schuldsanering natuurlijke personen*) nebo zemře (článek 4:13 BW).

S manželi i registrovanými partnery se zachází stejným způsobem.

5 Který orgán je příslušný?

5.1 v dědických věcech?

5.2 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí dědictví?

5.3 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí odkazu?

5.4 k přijetí prohlášení o odmítnutí nebo přijetí povinného dědického podílu?

Příslušným orgánem v oblasti dědického práva je v Nizozemsku notář. Strany si mohou notáře svobodně zvolit bez ohledu na místo posledního bydliště zůstavitele.

Dědic má tři možnosti. V případě, že dědic hodlá dědictví prostě přijmout, může tak učinit explicitně či implicitně bez zvláštních formalit. Důsledkem přijetí dědictví je, že dědic má neomezenou osobní odpovědnost za dluhy z pozůstalosti. Dědic však může svou odpovědnost omezit tím, že dědictví výslovně přijme pod podmínkou, že dluhy z pozůstalosti nepřevyšují její hodnotu. V případě, že dědic chce dědictví odmítnout nebo jej přijme pod podmínkou, že náklady nepřesáhnou hodnotu pozůstalosti, musí soudu předložit prohlášení. V takovém případě stanoví soud lhůtu pro přijetí dědictví.

Odkazy lze přijmout nebo odmítnout bez zvláštních formalit. Nizozemské právo v případě odkazů neumožňuje přijetí s výhradou.

Dědic ze zákona se může svého nároku na povinný podíl vzdát jednoduše tak, že na něj neuplatní nárok. Zákon nestanoví žádné konkrétní prohlášení pro tento účel. Pokud se dědici ze zákona svého povinného podílu hodlají vzdát, mohou v tomto smyslu učinit prohlášení.

6 Stručný popis postupu k vypořádání dědické věci podle vnitrostátního práva, včetně vypořádání majetku a jeho rozdělení (včetně informací o tom, zda byl postup k vypořádání dědické věci zahájen soudem, nebo zda jej zahájil jiný příslušný orgán bez návrhu).

Ve většině případů, zvláště pokud existuje manželská smlouva nebo závěť, je nejvhodnějším způsobem vypořádání pozůstalosti využití služeb notáře.

Kterýkoli z dědiců nebo případný vykonavatel závěti se může obrátit na notáře v Nizozemsku. Strany si mohou notáře svobodně zvolit bez ohledu na místo posledního bydliště zůstavitele. Notář dědicům poskytne pomoc při vypořádání pozůstalosti. Určí, kdo je dědicem, následně zjistí, zda existuje závěť, a poradí oprávněným osobám, zda musí dědictví přijmout, případně zda by bylo lépe je odmítnout. Sestaví rovněž soupis pozůstalosti a její rozdělení. Může jim rovněž poskytnout pomoc při plnění daňových povinností. Pouze v několika málo případech hraje při vypořádání dědických řízení roli soud. K tomu může dojít v případě, že je vypořádání pozůstalosti napadnuto, případně pokud jeden z dědiců (například z důvodu nezletilosti) není schopen hájit své zájmy.

7 Jak a kdy se člověk stane dědicem nebo odkazovníkem?

V Nizozemsku neexistují žádná ustanovení týkající se soudního řízení. Existuje však nástroj zvaný prohlášení o dědictví (*Verklaring van Erfrecht*), viz článek 4:188 BW, který vydává nizozemský notář (viz článek 3:31 BW) všem zúčastněným stranám, zejména dědicům. Prohlášení o dědictví si může vyžádat rovněž vykonavatel závěti. V prohlášení o dědictví notář z titulu své funkce uvede jména osob, které mají nárok na dědictví, jejich podíl na dědictví a případně jméno vykonavatele závěti. Prostřednictvím prohlášení o dědictví se dědicové/vykonavatel mohou prokázat dlužníkům pozůstalosti a budou moci získat právo nakládat s bankovními zůstatky apod. Pro převod nemovitého majetku nebo práva k nemovitému majetku na jednoho z dědiců je nutný notářský zápis.

8 Jsou dědicové odpovědní za dluhy zůstavitele? Pokud ano, za jakých podmínek?

V případě, že dědic dědictví přijal bez výhrad, odpovídá za dluhy zemřelého v plném rozsahu (článek 4: 182 BW). Pokud je dědictví přijato s výhradou soupisu, odpovídá dědic za dluhy jen do výše hodnoty nabyté pozůstalosti. Dědic za ně neodpovídá osobně.

9 Jaké dokumenty a/nebo informace se obvykle vyžadují pro účely registrace nemovitého majetku?

Prohlášení o dědictví může být zaznamenáno do veřejného rejstříku nemovitostí. Pro převod vlastnického práva k nemovitému majetku nebo práv k nemovitostem je nezbytný samostatný notářský zápis.

9.1 Je jmenování správce pozůstalosti povinné nebo povinné na vyžádání? Pokud je povinné nebo povinné na vyžádání, jaké kroky je třeba podniknout?

Nizozemské právní předpisy nestanoví povinnost jmenovat správce pozůstalosti.

9.2 Kdo je oprávněn vykonávat pořízení pro případ smrti zůstavitele a/nebo spravovat pozůstalost?

Zůstavitelé mohou v závěti jmenovat vykonavatele závěti, který je oprávněn vypořádat pozůstalost. V případě přijetí s výhradou soupisu může soud jmenovat zvláštního správce.

9.3 Jaké pravomoci má správce pozůstalosti?

Vykonavatel jmenovaný v závěti má za obvyklých okolností omezené pravomoci v souladu s článkem 4:144 BW. Může spravovat pozůstalost a vypořádat dluhy vážnoucí na této pozůstalosti. Zůstavitel může vykonavateli poskytnout více práv, například právo převést majetek z pozůstalosti bez svolení dědiců. Pokud je jmenován zvláštní vykonavatel (svěřenský správce, který vypořádává pozůstalost), může převádět majetek a přijímat veškerá rozhodnutí týkající se rozdělení pozůstalosti.

10 Jaké dokumenty se běžně vydávají podle vnitrostátního práva v průběhu nebo na konci řízení o dědictví k prokázání statusu a práv oprávněných osob?

Mají specifické důkazní účinky?

Dědicové mohou přijmout dokument o rozdělení ve formě notářského zápisu. To je nezbytné v případě, že je dědic právně nezpůsobilý (z důvodu nezletilosti nebo nucené/soudní správy). Notářský zápis je nutný v případě převodu nemovitostí nebo práv k nemovitostem v Nizozemsku, viz odpověď na otázku 7 výše. Ve všech ostatních případech se doklad o rozdělení pozůstalosti nevyžaduje. Prohlášení o dědictví je dostačující pro převod majetku, jako jsou například bankovní účty a jiný movitý majetek.

Poslední aktualizace: 01/10/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.